

¡AGUR, AGUR BIZKARRONDO!¹

Zurekin lotan, zurekin esna,
Zurekin ¿zergatik nabill?
Zekizulako itzak neurritzen
Zuzen, sendo ta biribill;
Zuregatikan nere biotza
Zoratu nayeian dabill,
Zurekin naidu aurrera bizi,
Zurekin nailuke ere ill.

Zure izena etzait kendutzen
Beñere begietatik,
Ikusitzen det ezkerretan ta
Oro bat eskubitatik;
Irakurtzen det nere atzean,
Letzen ari naiz aurretik,
Ez naiz irten ta ez naiz irtengo
Baratza eder ontatik.

Zure omenak kantatutzeko
Letartak erregutzen dit,
Bañan ¿bai-aldet, izango aldet
Lan ontarako modurik?
Gañera berriz etzait arkitzen
Zure doayen laurdenik,
¡Ausen da lana! ezin naiz asi,
Ezin naiz egon isillik.

Sinistazazu, Indalezio,
Zerala nere maitea,
Beraren bidez ¿nola nai dezu
Isillikan egotea?
Ez egon arren nere buruba
Jakinduriyaz betea,
Itz argal oyek aditutzeko
¡Arren! alchatu zaita.

Zure amaren sabeletikan
Ziñadeneko jayoa,
Zerorren billa abiatu zan
Chit zuzen amoriyoa,
Bai eta ere legundu zizun
Eztiyarekin aboa,
Ziñaden chori onena baño
Kantari ederragoa.

Zu izan arren itzak neurtutzen
Jatorritikan abilla,
Ez-ziñaden zu arroa izan
Baizikan guztiz umilla;
Zure lan onak gordetzen berriz
Mutu bat beziñ isilla,
Orrengatika millak baterez,
Batek baliyo du milla,

(1) Publicamos con gusto esta composicion dedicada al malogrado *Bilinch* por un jóven tolosano, de quien esperamos ver en lo sucesivo interesantes trabajos literarios.

Amoriyoan gazte denboran
 Pasa zenduban bizitza,
 Amoriyoan egin zenduban
 Zori oneko ezkontza;
 Gogoz maitatzen ari ziñala
 Echadiari biyotza,
 Gerta zitzaizun zori gaiztoan
 Negarrezko eriyotza.

¡Ay! etziñaden bakarrikan ill
 ¡Ill zan! luma bat azkarra,
 Galdu zitzayon amoriyuari
 Giyatzat zeukan izarra;
 Igartu-re zan lore bat berriz
 BOST LLAGA beziñ ederra,
 Errenkada oyek izkribatutzen
 Egiten dizut negarra.

Amoriyoa etzenduban zuk
 Ez erosi ta ez saldu,
 Baizik zitzaitzun gorputz danean
 Sube bat bezela bildu;
 Beraren bidez iguzu guri
 Euskal-erriyan zabaldu
 ¿Amoriyuak seme oberik
 Izan ta izango aldu?

Zu izanikan amoriyuak
 Pare-gabeko semen,
 Zu izan ziñan itzak neurtutzen
 Zazpi doayen jabea;
 ¿Nola nai dezu, nola liteke,
 Nola gentzake ordea?
 ¿Noren gandikan, nundik nai dezu
 Zure izena galtzea?

Zure izena galdutzen bada,
 Galdu dira naitasunak,
 Galdubak dira gure artean
 Diran anayatasunak;

Galduko dira emakumeak,
 Galduko gera gizonak,
 Galduko dira Jaun zerukoak
 Para zizkigun gauz onak!

¿Uste aldezu zure izena
 Arkitzen dala galduta?
 Zure izena ikusten degu
 Lore ederrez beteta;
 Gañera berriz utzi ez dezan
 Sugarren batek erreta,
 Urume eta Koncha ederrak
 Erdiyan zauzka gordeta.

Amoriyua erakutsitzen
 Umanta ziñalakuan,
 Amoriyuan izen goyena
 Daukazu Egiputzuan;
 Amoriyuan sartuba zaude
 Betiko gure goguan,
 Eztago dudik amoriyuan
 Gozatzen zaude Zeruan.

Ondo dakizu zuri begira
 Daudela gure begiyak,
 Ongi dakizu gaur nola dauden
 Iberotarren mendiyak;
 Ondo dakizu nola dauzkagun
 Chit negar izugarriyak,
 Ongi dakizu gaur zure bear
 Dirala Euskal-erriyak.

Zuk itzegiten dakizulako
 Guztik garbi eta ondo,
 Egin diozu erregu onbat
 Jaungoikoari agudo;
 ¿Ez aldakizu zer moduz bizi
 Izandu giñan lenago?
 Agurtzen zaitut, Indalezio,
 ¡AGUR, AGUR BIZKARRONDO!